

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1906.

Treść: № 255. Obwieszczenie, dotyczące oględzin lokalności, przepisanych w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, tudzież cechowania przyrządu mierniczego do kontrolowania brzezki-piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

255.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1906,

dotyczące oględzin lokalności, przepisanych w rozdziale IIgim rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, tudzież cechowania przyrządu mierniczego do kontrolowania brzezki-piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

Za porozumieniem z Ministerstwem handlu ogłasza się poniżej przepis, według którego przeprowadzać należy oględziny lokalności, zarządzone w IIgim rozdziale rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, oraz wykonywać cechowanie przyrządu mierniczego do kontrolowania brzezki-piwnej, patentowanego na imię Erharda-Schaua.

I. Oględziny lokalności.

1. Celem oględzin lokalności jest oznaczenie:

- a) miejsca na ustawienie przyrządu,
- b) położenia przyrządu w stosunku do panwi,
- c) miejsca dla przewiercenia w panwi otworu na zaprawienie rury komunikacyjnej,
- d) miejsca na umocowanie trzech klamer kontrolnych (ham) i pochewki karbnika,
- e) miejsca na przytwierdzenie stolika ściennego na wagę,
- f) obliczenie wymiarów stągwi i

g) wydanie wszelkich zarządzeń, któreby były nado jeszcze potrzebne do wyporządzenia przyrządu, z uwzględnieniem stosunków fabrykacji i miejsca.

Środki pomocnicze techniczne, potrzebne do przeprowadzenia oględzin lokalności, wymienione są w załączniku a).

2. Każdy przyrząd jest sporządzony, odpowiednio do stosunków miejscowych, dla pewnej panwi i dla pewnej ilości brzezki-piwnej (t. zw. ilości jednego napuszczenia) i powinien być tak ustawiony, żeby

- a) górna krawędź suwaka obrotowego leżała według możności jak najbliżej płaszczyzny poziomej, oznaczonej według punktu 3go,
- b) do każdej części składowej przyrządu był zupełnie łatwy dostęp i żeby manipulowanie każdą taką częścią było ze wszech miar zabezpieczone,
- c) żeby wymiar rury komunikacyjnej między przyrządem a panwią był jak najkrótszy i aby przy zaprawianiu tej rury można było uniknąć konieczności przeprowadzania jej przez przestrzeń wywiązywania się gazów ze spalania, o ile chodzi o panwie z paleniskiem bezpośrednim, względnie przez przestrzeń wywiązywania się pary, o ile chodzi o panwie z paleniskiem pośrednim.

Gdyby tego w żaden sposób nie można było uniknąć, musi rura komunikacyjna mieć dla ochrony rurę zewnętrzną, która ma być sporządzona z ogniotrwałego materiału i przytykać szczelnie do zewnętrznej ściany panwi, a której średnica musi wynosić najmniej 100 mm w świetle.

3. Za punkt wyjścia do oznaczenia położenia górnej krawędzi suwaka obrotowego przyjmuje się

graniastosłup, którego górną powierzchnię stanowi zwierciadło przeciętnej ilości napuszczenia, a objętość przeciętna ilość brzeczki piwnej, która ma być napuszczona.

Z pomocą tych dwóch danych, które sprawdzić trzeba na miejscu, obliczyć należy wysokość tego idealnego graniastosłupa, to znaczy odległość górnej krawędzi suwaka obrotowego od płaszczyzny zwierciadła napuszczonej brzeczki w kierunku pionowym.

Przeciętną ilość napuszczenia oznaczać należy zawsze w porozumieniu z browarem. Obliczenie tej ilości powinno się zasadzać z reguły na wynikach dochodzeń wstępnych dla zbadania panwi, oczywista o tyle, o ile na podstawie odnośnych zapisków można z całą pewnością stwierdzić ilość jednego napuszczenia. Gdyby się rzecz miała przeciwnie, należy panew za porozumieniem z przedsiębiorstwem browarniczym wymierzyć, nalewając doń odcelowaną według przepisu konwii mierniczą wody aż do wysokości przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia, i spisać o tem protokół, w którym położenie przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia ma być jak najdokładniej podane.

Gdy jednej i tej samej panwi używa się do wytworu warek rozmaitej objętości, trzeba mieć stosowną uwagę na położenie zwierciadła napuszczonej brzeczki dla każdego stopnia warki i różnicę wysokości poszczególnych zwierciadeł zapisać osobno.

Położenie górnej krawędzi suwaka obrotowego oblicza się według formułki $H = \frac{V}{F}$, przyczem V oznacza sprawdzoną przeciętną ilość napuszczonej brzeczki, a F powierzchnię przeciętnego zwierciadła jednego napuszczenia, obliczoną na podstawie bezpośrednich pomiarów.

4. Ujście rury komunikacyjnej do panwi powinno ze względów teoretycznych leżeć w tej samej płaszczyźnie poziomej, co i sama górna krawędź suwaka obrotowego, jednakże z drugiej strony nie może ono być umieszczone niżej jak na 100 mm ponad najniższym punktem dna panwi. Gdy zadośćuczynienie temu warunkowi napotyka ze względów miejscowych na trudności nie do pokonania, w takim razie za ujście rury komunikacyjnej uważać należy najniższy dozwolony punkt panwi i dla uniknięcia znaczniejszych błędów uczynić poprawkę położenia górnej krawędzi suwaka obrotowego, przesuwając ją w płaszczyznę, która stanowi średnią między spodkiem obliczonej wysokości H a miejscem przewiercenia panwi.

Punkt środkowy przewiercenia oznaczyć należy przez wybicie znaku na ścianie panwi.

5. Wewnątrz panwi zaznaczyć należy punkty, umocowania trzech klamer kontrolnych (ham), które mają być rozmieszczone równomiernie w stosunku do objętości panwi, a przy wyborze tych punktów

trzeba mieć baczenie na to, aby klamry kontrolne były jak najmniej zasłonięte dla oka.

Klamry kontrolne (hamy) są sporządzone ze sterometalu (mieszanki miedzi, cynku i żelaza) i tworzą śrubę, której głowa ma kształt czterosściennego ostrosłupa o kwadratowej podstawie.

Najwyższą klamrę kontrolną (hamę) umieścić należy z reguły tak, aby ostry jej koniec leżał o 10 mm wyżej jak średnie zwierciadło napuszczonej brzeczki, środkową tak, aby ostry jej koniec leżał w jednej płaszczyźnie z tem zwierciadłem, a najniższą tak, żeby ostry jej koniec leżał o 10 mm poniżej średniego zwierciadła napuszczonej brzeczki.

Klamery kontrolnych dostarcza administracya skarbu bezpłatnie.

6. Po załatwieniu czynności, wyjaśnionych w poprzedzających punktach, oznaczyć należy stanowczo położenie przeciętnego zwierciadła napuszczenia, umieszczając zewnątrz panwi znak na miejscu, nie pozwalającym przesunięcia.

7. Pochewkę karbnika umieścić należy na łatwo dostępnym miejscu panwi, z reguły wewnątrz jednego z otworów włazowych. Przytem trzeba mieć uwagę na to, aby płaszczyzna podparcia karbnika była ile możności pozioma i aby manipulacya w panwi mogła się odbywać z łatwością.

8. Przy wyborze miejsca na umieszczenie stolika ściennego na wagę należy uważać na to, aby waga była zabezpieczona od wstrząśnień i szkodliwego wpływu pary. Dla kilku przyrządów, ustawionych w tej samej warzelni, przeznacza się z reguły tylko jedną wagę. Ilość wag, potrzebnych dla pewnego browaru, należy podać do wiadomości c. k. Komisji ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzeczki piwnej w Wiedniu (II., Kaiser Josefstrasse 34).

9. Następnie obliczyć należy wymiary stągwi, która ma być przydana do przyrządu.

Do oznaczania tych wymiarów służy:

- różnica „ h ” między wysokością górnej krawędzi suwaka obrotowego a najwyższem zwierciadłem napuszczonej brzeczki, która to różnica odpowiada wysokości największej ilości próbki w stągwi, i
- objętość próbki „ v ”, której osiągnięcie jest zamierzone.

Z tych danych oblicza się średnicę „ d ” stągwi.

posługując się formułką $v = \frac{d^2 \pi}{4} \cdot h$, przyczem v równa się 3·7 litra, t. j. maksymalnemu wymiarowi próbki (3·5 l) plus dodatkowi w wymiarze 0·2 l.

Ten dodatek 0·2 l policzyć należy na karb stożkowego wykroju w osłonie suwaka obrotowego poniżej miejsca utwierdzenia stągwi i nie wolno go pomijać, chcąc osiągnąć ile możności jak najobfitsze próbki.

Za wysokość stągwi przyjąć należy ze względu na potrzebną przestrzeń do podchodzenia brzezki w górę i na niedokładności, mogące zajść przy fabrykacji, sumę $(h + 285)$ aż do $(h + 315)$, wyrażoną w milimetrach. Objętość stągwi, której wymiary oznaczono w powyższy sposób, nie może być większą od objętości naczynia na próbkę kontroli zwyczajnej, t. j. 5-2 l.

Gdy chodzi o warki rozmaitych stopni, ilość próbek obliczyć należy dla każdego poziomu napuszczania brzezki, a przy oznaczaniu wymiarów stągwi trzeba mieć baczenie na to, aby próbka najmniejszej ilości napuszczenia nie była mniejszą od wyniaru minimalnego 2 l.

Wymiary stągwi podać należy do wiadomości c. k. Ministerstwa skarbu za pośrednictwem c. k. Komisji ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzezki piwnej w Wiedniu.

10. O wynikach oględzin na miejscu spisać należy protokół w trzech egzemplarzach, który zawierać ma przede wszystkim wszelkie daty, stwierdzone i obliczone przez komisję oględzin, a nadto wymogi co do ustawienia przyrządu.

Dwa egzemplarze tego protokułu przesać należy z dołączeniem szkicu z objaśnieniami władzy skarbowej I. instancyi, która jeden egzemplarz odda przedsiębiorstwu. Trzeci egzemplarz zatrzymuje komisya dla siebie w celu dalszej czynności urzędowej.

11. Czy ustawienie przyrządu nastąpiło ściśle w sposób, przy oględzinach lokalności zarządzony, stwierdzić należy przy spisaniu wywodu.

II. Pomiar cechowniczy.

A. Postanowienia ogólne.

1. Pomiar cechowniczy winien być uskuteczniany zawsze w obecności przedsiębiorcy browaru lub upoważnionego zastępcy tegoż zapomocą wody i musi być doprowadzony do końca bez przerwy lub tylko z krótkimi przestankami. Podczas tych przestanków panew ma zostawać pod nadzorem urzędowym.

Postaranie się o pomoc przy robocie jest rzeczą przedsiębiorstwa.

2. Dane, sprawdzone w ciągu pomiaru, zapisywać należy w kolei chronologicznej ołówkiem w notatki podręczne, ułożone według dołączonego tu formularza 1. Każdy z urzędników, uczestniczących w pomiarze cechowniczym, winien czynić osobne zapiski, a po każdym wciągnięciu należy zapiski te ze sobą porównać.

Notatki podręczne przesłane być mają po ukończeniu pomiaru c. k. Komisji ustawiania przyrządów mierniczych do kontrolowania brzezki piwnej w Wiedniu, która na podstawie szczegółów, zawartych w tych notatkach, winna pod nadzorem c. k. głównej Komisji cechowniczej obliczyć i wy-

gotować tablice pomocnicze dla poszczególnych przyrządów.

3. Ciężarki, których się przy pomiarze używa, można kłaść na talerzyki tylko w stanie zupełnie suchym i oczyszczonym.

4. Z reguły należy każdy pomiar cechowniczy powtórzyć dwa razy. Trzeciego pomiaru można zaniechać tylko w takim razie, gdy dwa pierwsze zgadzają się ze sobą w zupełności.

5. Po ukończeniu zarządzonych poniżej dochodzeń należy spisać protokół według formularza 2 w trzech egzemplarzach, który ma być podpisany przez wszystkich obecnych, i przesać go władzy skarbowej I. instancyi jako załącznik do trzech równobrzmiących egzemplarzy protokołu wywodu.

6. Do protokołów cechowniczych dołączyć należy tablice pomocnicze, wspomniane w punkcie 2gim, jako załączkę 1 i 2. Dla użytku urzędowego trzeba sporządzić odpisy tych tablic, których zgodność z pierwotnymi potwierdzona być musi przez naczelnika władzy skarbowej I. instancyi.

7. Środki pomocnicze techniczne, potrzebne do pomiaru, wyszczególnione są w załączce a) do tego przepisu.

B. Oznaczenie czynnika panwi.

1. Dane, potrzebne do oznaczenia czynnika panwi, znajduje się w ten sposób, że przy rozmaitych wysokościach napełnienia panwi bada się wagę każdego napełnienia i wagę próbki, odpowiadającej temu napełnieniu.

W tym celu w pobliżu panwi ustawić należy wagę decymalną, opisaną w przytoczonym powyżej załączniku a) w ten sposób, aby woda służąca do pomiaru, po otwarciu kurka do spuszczenia brzezki piwnej, mogła ściekać albo wprost do zbiornika ustawionego na wadze, albo, gdyby spuszczenie jej wprost ze względu na stosunki miejscowe było niemożliwe, aby mogła być do tego zbiornika bez urońnienia przelana.

2. Przed każdym użyciem należy wadze nadać położenie ściśle pionowe i odznaczyć po odtarowaniu zbiornika stosunek siły do ciężaru.

Stosunek siły do ciężaru sprawdza się przez położenie na wagę pewnej ilości ciężarków, odpowiadających jej udźwigowi, w ten sposób, że 250 kg ocechowanych ciężarków rozmieszcza się równomiernie na kraju zbiornika, a następnie nakłada się ciężarki na talerzyk i przyprowadza się wagę do równowagi. Zrobiwszy to, usuwa się ciężarki, spoczywające na zbiorniku, zastępując je wodą takiej samej wagi, poczem na zbiornik kładzie się ponownie ciężarki i przyprowadza się wagę do równowagi przez nakładanie ciężarków na talerzyk. To postępowanie powtarza się tak długo, dopóki obciążenie pomostu nie dojdzie do 1000 kg.

Podzieliwszy liczbę 1000 przez wagę ciężarków na talerzyku, wyrażoną w kilogramach, otrzymamy stosunek siły do ciężaru, który musi być uwzględniony przy redukowaniu spostrzeżeń, poczynionych przy obliczaniu wartości według tablicy.

3. Do odważania naczyń na próbki służy waga, przydana do przyrządu i opatrzona ciężarkami.

4. Komisya cechownicza winna przekonać się przed napełnieniem panwi wodą, czy niema w niej żadnego obcego przedmiotu. Nadto pozamykać należy szczelnie wszystkie rury, uchodzące do panwi, i postarać się w stosowny sposób, aby nikt nie mógł bezprawnie nabrać z panwi wody, służącej do wymierzania.

Gęstość wody, która ma być w tym celu użyta, należy sprawdzić przy temperaturze $14^{\circ} R$ zapomocą specjalnego areometru, który wskazywać może tylko 1.000 do 1.002.

5. Wagę napełnienia panwi oblicza się w ten sposób, że wodę nalana aż do wysokości mniej więcej 200 mm ponad najwyższym poziomem napełnienia brzezki, przelewa się partjami do zbiornika, spoczywającego na pomoście wagi, aż do zupełnego wyczerpania zawartości panwi.

6. Stosownie do formy i wielkości panwi oznaczyć należy także, gdy wymaga tego pewność obliczenia czynnika panwi, wymiar przelewów częściowych.

Z reguły wystarczy w tym celu 1000 kg. Przy wymierzaniu panwi na warkę poniżej 100 hl lub panwi o nieprawidłowych formach, przelewanie odbywać się winno w stosownie mniejszych ilościach.

Od wymiaru tych równych ilości wody odstąpić należy przy przelewaniu w takim razie, gdy chodzi o wodę, której zwierciadło według lit. C tego rozporządzenia ma być ustawione przez spuszczenie w jednym poziomie z trzema kłamerami cechowniczymi.

7. Tarę zbiornika należy przed każdym częściowym wypróżnieniem panwi sprostować.

Przed każdym częściowym wypróżnieniem należy wziąć zapomocą przyrządu próbki, odpowiadające odnośnemu napełnieniu panwi, i oznaczyć wagę tych próbek, tak dla zwyczajnej, jak i dla wyższej kontroli.

Zawartość naczynia na przedpęd należy zlać natychmiast do otarowanego już zbiornika, a zawartość dwóch innych naczyń po ich odważeniu.

8. Przed każdym zaczerpnięciem próbek sprawdzić należy wysokość wody, znajdującą się w panwi, posługując się do tego karbnikiem, dostarczoną przez zarząd skarbowy.

9. Temperaturę wody należy w ciągu wymierzania panwi sprawdzić najmniej cztery razy w różnych mniej więcej odstępach czasu i zapisać ją w notatkach podręcznych.

C. Oznaczenie objętości panwi aż do wysokości trzech kłamer kontrolnych.

Przy ustawianiu zwierciadła wody w jednym poziomie z trzema kłamerami kontrolnymi, które musi być uskutecznione w toku pomiaru cechowniczego, należy postępować ze szczególną bacnością i troskliwością. Na wynikach tych spostrzeżeń opiera się ocenienie sprawdzenia dokładności przyrządu, które w myśl rozdziału IIIgo, lit. B. rozporządzenia z dnia 27. listopada 1901. Dz. u. p. Nr. 197, przeprowadzić mają urzędnicy kontroli wyższej.

Takie ustawianie zwierciadła wody powinno się odbywać przy silnem oświetleniu kłamer kontrolnych, przez spuszczenie stosownej ilości wody zapomocą kurka do wpływu brzezki piwnej, który należy tylko nieznacznie odkręcić. Woda powinna tak długo upływać, dopóki jej zwierciadło nie dojdzie do ostrego końca najwyższej klamry, co można najlepiej obserwować przy pomocy lornetki. Czem bardziej wylania się z wody lśniąca powierzchnia klamry, tem powolniej należy wodę spuszczać. Do zrównania wody z ostrym końcem klamry ważnem jest obserwowanie odzwierciedlenia się klamry w wodzie. Zrównanie uważać można za dokonane, gdy powierzchnie kłamer, znachodzące się ponad wodą, przecinają się w jednym punkcie ze swemi odzwierciedleniami.

Gdyby przez pomyłkę spuszczone za wiele wody, należy nabrać ze zbiornika stosowną ilość wody już spuszczonej i nalać napowrót do panwi, wystrzegając się wszelkiego uronienia. Następnie powtórzyć należy to zrównanie zapomocą ponownego spuszczenia.

W taki sam sposób postępować należy przy zrównywaniu poziomu wody z dwiema drugimi kłamerami.

Wyniki odważania i szczegóły co do zaczerpniętych próbek, zostające w związku z temi dochodzeniami (z ustawianiem poziomu wody), należy zapisać osobno w notatkach podręcznych.

D. Oznaczenie wagi tej ilości wody, której użyto do napełnienia stągwi aż po sam wierzch.

Po ukończeniu powyższych dochodzeń oznaczyć należy objętość stągwi, napełniając ją pięć razy z rzędu wodą w podobny sposób, jak to przepisano w rozporządzeniu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197, w rozdziale IIIcim, lit. B.

Szczegóły, sprawdzone według lit. C i D niniejszego rozporządzenia, służą do obliczania tablic, o których mowa w rozdziale IIIcim, lit. B przytoczonego powyżej rozporządzenia, a które z uwzględnieniem temperatury wskazują wagę próbek.

Korytowski włr.

Załącznik a.**Przybory techniczne.****I. Dla komisji, przeprowadzającej oględziny lokalności.**

1. Dwie dwumetrowe miary składane i specjalna miara rurowa, sporządzona z mosiądzu i mierząca 4 m,

2. piou,

3. libela,

4. libela kioskowa,

5. szablon przyrządu.

6. znacznik.

7. młot,

8. farba olejna i penzel.

II. Dla komisji, uskuteczniającej pomiar cechowniczy.

1. Przedmioty wymienione pod I, 1 do 4,

2. ocechowana waga dziesiętna o udźwigu 1500 kg, nadzwyczajnie czuła, sporządzona specjalnie do tego celu, zrobiona całkiem z żelaza i stali,

3. zbiornik żelazny, zawierający około 1100 l, opatrzony dwoma żelaznymi uchami i dwoma na dnie umieszczonymi kłapami, z których każda ma 100 mm średnicy w świetle.

4. ocechowane ciężarki żelazne na 250 kg w celu oznaczenia stosunku siły do ciężaru.

5. ocechowane ciężarki wyższej ścisłości (precyzyjne) na 110 kg (5 sztuk po 20 kg i cały garnitur od 10 kg do 1 g) ze szczypekami,

6. dwa areometry specjalne, skontrolowane przez c. k. główną Komisję miar i wag, dla gęstości wody od 1·000 do 1·002.

7. dwa termometry, sprawdzone przez c. k. główną Komisję miar i wag, z podziałką od 0° do 80° R. na których kreska przy 0° oddalona jest od kreski przy 80° na 300 do 320 mm, i które wskazują dokładnie aż na 0·5° R.

8. gładko wypolerowana płyta szklana o średnicy mniej więcej 100 mm.

9. kleszcze do plomb dla urzędników kontroli wyższej, tudzież materiał do plombowania,

10. lornetka.

11. materiał zaszczelniający.

Formularz 1.

Notatki podręczne Nr. . . . .

c. k. . . . .

do używania przy pomiarze cechowniczym

przyrządów kontrolnych do mierzenia brzezki piwnej.

Okres ruchu . . . . .

Podpis: . . . . .

Formularz 2.

Kraj: . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . .

Protokół pomiaru cechowniczego

spisany w browarze

p. . . . . w . . . . . l. konskr. . . . .
dnia . . . . . 19 . . . . .

w obecności podpisanych.

Przedmiotem

tego protokołu jest wykonany dnia . . . . . 19 . . . . . pomiar . . . . .
pomiar uzupełniający panwi Nr. . . . . ,
połączonej w warzelnii Nr. . . . . powyższego browaru z przyrządem kontrolnym do mierzenia brzezki
piwnej Nr. . . . .

1. Ze względu na to, że uczyniono zadość wszelkim zobowiązaniom, przytoczonym w reskrypcie
c. k. . . . . z dnia . . . . . 19 . . . . . l. . . . . , a odnoszącym się do usta-
wienia przyrządu, i że komisya nabrała przekonania, że niema w panwi żadnego obcego przedmiotu,
zamknięto szczelnie wszystkie rury, uchodzące do panwi, nałożono na nie pewne zamknięcia urzędowe
i postarano się (w jaki sposób) . . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

aby wszelkie bezprawne zaczerpnięcie z panwi wody, do pomiaru służącej, było niemożliwe.

2. Panew napełniono wodą do wysokości mniej więcej . . . . . mm ponad najwyższym poziomem
napustu (odpowiednio do zgłoszonej ilości . . . . . hl), temperaturę wody mierzono w ciągu czynności
urzędowej zapomocą termometra Nr. . . . . cztery razy, a ciężar gatunkowy stwierdzono specjalnym
areometrem do mierzenia gęstości wody Nr. . . . .

3. Wagę, przeznaczoną do odważenia wody pomiarowej, Nr. . . . . ze stemplem cechowniczym
. . . . . ustawiono według przepisu, położono na nią szczelny zbiornik i odtarowano go,
poczem sprawdzono, że waga nie przekracza granic błędów, dozwolonych przy ważeniu.

Następnie sprawdzono wagę wypróżnień częściowych, uskuteczniionych w celu obliczenia tablic,
tudzież wagę przynależących do nich próbek napełnienia stągwi, przestrzegając przytem ściśle odnośnych
przepisów cechownicznych.

Format mały konceptowy.

5. Objętość stągwi oznaczono w ten sposób, że wodę do tego celu użytą wpuszczano powoli zapomocą przyrządu płótkającego aż do przelania. Następnie nakryto napełnioną aż po wierzch stągiew gładko wypolerowaną płytą szklaną, podpędzono bałki powietrza do góry, uderzając wolno o ściany stągwi, i usunięto je przez dolewanie wody zupełnie. Nadto osuszono troskliwie wystającą dolną powierzchnię płyty szklanej i wypuszczono zawartość stągwi, przeczekawszy przez czas przepisany, do podstawionego cylindra, oczyszczonego i zupełnie suchego, który przedtem odtarowano bez nakrywki, poczem zważono go na wadze talerzykowej Nr. . . . , przydanej do przyrządu. To postępowanie powtórzono pięć razy. Temperaturę i ciężar gatunkowy wody zmierzono zapomocą termometru Nr. . . . , względnie areometru do mierzenia gęstości wody, Nr. . . . . Dane, sprawdzone powyższym sposobem, zaciągnięto do notatek podręcznych Nr. . . (formularz 1) według zarządzenia przepisu cechowniczego, i na ich podstawie wykonano obliczenia w załączkach 1 i 2, należących do tego protokołu.

7. Nakoniec przypomniano przedsiębiorcy browaru, względnie kierownikowi ruchu, że, zamierzając zaprowadzić jakiegokolwiek zmiany w urządzeniu browaru, szczególnie w rurach napływowych i odpływowych, wiodących do panwi, lub też wykonać jaką naprawę na samej panwi albo na jej podkładzie, względnie na podmurowaniu albo podkładzie przyrządu kontrolnego, winien przed rozpoczęciem naprawy donieść o tem na piśmie władzy skarbowej I. instancyi, oznaczając zarazem chwilę, w której naprawa prawdopodobnie będzie ukończona. Nadto obowiązany jest przedsiębiorca uwiadomić z góry powyższą władzę, gdyby zaszła konieczność takiej naprawy kurka do dopływu i odpływu brzezki, która byłaby połączona z wyjęciem zakrętki, oraz uwzględnić napisy, urzędowo umieszczone.

Jeden egzemplarz tego protokołu będzie po poświadczeniu oddany przedsiębiorcy, który jest obowiązany przechowywać go starannie i na żądanie okazywać organom skarbowym.

Podpisy:

Za przedsiębiorstwo:

Organa administracyi skarbowej:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . 3 " 60 "	" 1904 " . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . 4 " 60 "	" 1905 " . . . . 6 " — "

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Wrazie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przysznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckim najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.